

Loučení, loučení

♩=176

Lou - če - ní, lou - če - ní, jak

je to těž - ká věc, když se mu - sí

roz - lou - či - ti, když se mu - sí roz - lou - či - ti - s pa -

nen - kou mlá - de - | 1. nec, | 2. nec.

2. Když jsme se loučili, obá jsme plakali,
[:obá jsme si bílým šátkem,
obá jsme si bílým šátkem oči utírali.:]
3. Když jsme se loučili pod zeleným dubem,
[:vždycky jsem ti říkávala,
že ta láska není stálá, že svoji nebudem.:]
4. Až já půjdu lesem, budu plakat hlasem,
[:dám si klobouček na stranu,
na panenku zapomenou a budu zas vesel.:]